

Міжнародна практика обліку гудвілу: концепції визнання та оцінки

Виступ команди 1
капітан ст. гр. ОА-22-1
Маєвська Дар'я

Облікова практика Бельгії

У Бельгії, наприклад, така вартість обчислюється як різниця між ціною, сплаченою за дочірню компанію, та балансовою вартістю її чистих активів на день придбання. Позитивний гудвіл повинен амортизуватися не більше ніж за п'ять років, а негативний, як правило, не відображається.

Облікова практика Великобританії

У Великобританії та Ірландії гудвіл оцінюється як різниця між невикривленою вартістю всього придбання та невикривленою вартістю його окремих компонентів. Позитивний гудвіл розраховується через негайне списання в резерв або через амортизацію у звіті про прибутки та збитки протягом економічно обґрунтованого строку життя активів. Негативний гудвіл повинен надходити безпосередньо до резерву, а амортизація гудвілу не підлягає оподаткуванню.

Облікова практика Греції

У Греції гудвіл трактується як нематеріальний актив і амортизується протягом п'яти років, списання при цьому підлягає оподаткуванню. Негативний гудвіл відображається в консолідованих резервах, однак може переводитися в показники прибутків і збитків, якщо передбачається можливість його погашення за рахунок потенційних збитків.

Облікова практика Естонії

В Естонії гудвіл під час придбання господарської одиниці є різницею між ціною покупки та реальною вартістю нетто-активів. Позитивний гудвіл амортизується протягом п'яти років. Негативний гудвіл у балансі не відображається. Його вартість зменшується на вартість придбаного основного майна. Якщо ж вартість майна вже не може бути зменшена, то негативний гудвіл відображають у балансі як окремі довгострокові витрати, які протягом п'яти років переводяться у доходи.

Облікова практика Іспанії

В Іспанії, коли ціна придбання компанії перевищує чисту балансову вартість придбаних активів, збільшують активи компанії-покупця на суму різниці, що утворюється, до величин їх ринкової вартості. Залишок, який не увійшов до ринкової вартості, повинен амортизуватися протягом 10 років. Амортизація гудвілу не підлягає оподаткуванню.

Облікова практика Італії

В Італії первісна вартість відображається як ціна, сплачена за гудвіл під час придбання. У консолідованій звітності обчислюється як різниця між невикривленою вартістю всього придбання та невикривленою вартістю його окремих активів. Термін амортизації не повинен перевищувати п'яти років. Негативний гудвіл має відображатись як резерв або як фонд для покриття майбутніх витрат.

Облікова практика Німеччини

- У Німеччині гудвіл визначається як різниця між ринковою вартістю придбаних чистих активів і витратами на інвестиції. Може бути списаний у разі придбання на резерв або амортизуватися протягом 40 років. Негативний гудвіл трактується як пасив, звільнення від якого можливе лише при отриманні прибутку від перепродажу придбаного підприємства або якщо майбутні збитки можуть бути пов'язані з таким гудвілом.

Облікова практика Франції

У Франції гудвіл це - нематеріальні активи, які не відображаються за іншими статтями балансового звіту, проте є необхідними для подальшої діяльності компанії. Вони можуть з'явитися в активах, коли компанія їх придбає. Не існує обмежень стосовно періоду амортизації гудвілу. Більшість підприємств списують його протягом 20-40 років. Так, 12% компаній здійснюють списання гудвілу за період менше ніж 20 років, 7% - взагалі не списують. Амортизація гудвілу не підлягає оподаткуванню.

Облікова практика Швеції

У Швеції гудвіл обліковується як основний капітал, 10% якого амортизується протягом 10 років. Негативний гудвіл обліковується залежно від того, як він з'явився. Його може бути враховано у складі основного капіталу підприємства, що поглинається, або включено до капіталу обмеженого користування, або обліковано як довгострокове зобов'язання, яке може бути переведено до власного капіталу лише через декілька років.

Облікова практика США

- У США виділяють два підходи до розрахунку первісної вартості гудвілу - метод загальної оцінки та метод додаткового прибутку. Метод загальної оцінки - це метод прямого розрахунку гудвілу як різниці між купівельною ціною та сумою ринкових вартостей чистих активів окремо. Такий метод використовується, коли відомі ринкові ціни всіх активів і зобов'язань фірми. Вони можуть бути отримані в результаті спеціально проведеної (для цілей купівлі) аудиторської оцінки, незалежної експертної оцінки.
- Метод додаткового прибутку базується на перевищенні норми прибутку, який може отримати компанія, над середньогалузевою нормою прибутку. Норма прибутку дорівнює частці чистого прибутку та чистих активів.